

bedsmændenes rapport, som de godt har kunnet lide. Der er ingen, der har sagt, at det hele var noget skidt, men i et større eller mindre omfang har man kunnet tilslutte sig de tanker, som embedsmandsgruppen er kommet med, og de tanker, som regeringen har gjort sig om, hvordan tidsplanen er for de enkelte konkrete tiltag.

Jeg vil også sige, at når man sådan har lyttet til debatten og lyttet til ordførerne, så er der jo fløjet mange ord igennem luften: populisme, uambitiøst, balance, mediestunt osv., og det er jo alt sammen et eller andet sted udtryk for, at vi alle tager denne her debat meget alvorligt. Det er også udtryk for, at forslag, der er meget overordnede i deres formulering, og hvor der heller ikke er så dybtgående en beskrivelse af de forslag, der nu skal arbejdes videre med, naturligvis kan fortolkes på meget forskellig måde.

Men jeg vil sige til samtlige ordførere, at regeringens hensigt har været for det første at få en god og grundig gennemgang af, hvad samfundets samlede beredskab er mod terror, og for det andet fordomsfrit at tage diskussionen om de punkter, hvor embedsmændene fandt, at der var grundlag for at arbejde videre.

Det er også korrekt, som jeg tror den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold, var inde på, at det sådan er en meget blandet pose bolcher, vi har med at gøre. Der er store forslag, principielle forslag, der er praktiske, administrative forslag, der er tekniske forslag. Det er sådan set ikke udtryk for, at regeringen har sagt, at nu smækker vi bare en masse ting sammen, og så får vi vel listet det igennem Folketinget, men udtryk for, at vi egentlig syntes, det var rigtigt at fremlægge hele pakken og så prøve at give et bud på, hvordan vi kommer videre med forslagene.

Selv om det selvfølgelig er en meget subjektiv vurdering fra min og regeringens side, er det nu min opfattelse, at i en meget stor del af forslagene er der noget, som et bredt flertal i Folketinget bør kunne stå bag som et supplement til de regler, vi allerede har gennemført, ikke mindst den store pakke, der blev gennemført i forbindelse med antiterrorlovgivningen i 2002.

Kl. 18.45

Det er naturligvis også klart, at i den form, der er i dag, er der behov for en mere tilbunds-gående beskrivelse og undersøgelse. Der er også behov for lovgivning på nogle punkter, og den fase kommer vi til senere hen, men det er blot for at sige, at jeg forstår sådan set godt, at nogle har anlagt den betragtning, at det her lyder godt, lad os gå videre. Jeg forstår sådan set også

dem, der siger, ja, o.k., hvad ligger der egentlig i det? Er vi nu trygge ved det? Begge dele er sådan set udtryk for, at der er rakt nogle ting åbent op, men præcis hvad det ender med, kan man jo ikke på nuværende tidspunkt beskrive.

Det er også klart, at det åbner en flanke. Nogle har sagt, at regeringen har været meget snedig ved at lægge de her forslag frem, for så kan vi sige, at det bare er tanker, og nu arbejder vi videre med dem. Men det gør det også meget nemt for dem, der måske ikke bryder sig om tankerne og skyder os alle mulige motiver i skoene. Vi kan ikke på nuværende tidspunkt præcis redegøre for, hvordan lovgivningen kommer til at se ud. Det vil vi bruge de næste måneder på at gennemarbejde.

Det, jeg vil sige til Folketingets partier, er, at de partier, der stemmer for vedtagelsen og er med på, at vi prøver at gennemføre den her proces, vil blive inddraget i det videre arbejde, og de vil endda også blive inddraget, om jeg så må sige, ekstraordinært mere, end man måske plejer at gøre, for jeg er indstillet på, at når lovforslagene er gjort færdige, har været sendt i høring, så vi også lytter lidt til, hvad de organisationer og parter, der normalt bliver spurgt, mener om forslagene, vil de partier, der står bag vedtagelsen og stemmer for, naturligvis også blive inddraget i det videre arbejde og få mulighed for at drøfte forslagene, forud for at de fremsættes for Folketinget.

Jeg tror, det var hr. Morten Bødskov, der sagde, at et af terroristernes fremmeste formål er at skabe frygt. Det er jeg meget enig i, og derfor er det også meget, meget vigtigt, at vi gennemtænker tingene grundigt, før vi sætter dem i værk.

Jeg vil også gerne sige til den debat, vi har i dag, at det er min klare opfattelse, at det klogeste er at lovgive om de onde tider i gode tider, for det er kun i den situation, som vi i dag er i, at jeg mener, at vi som Folketing har en enestående mulighed for både kritisk og sagligt at vurdere nye tiltag, men også tage de forholdsregler, der skal til.

Hvis vi havde stået her, efter at der havde været et terrorangreb, havde der været et meget voldsomt pres fra befolkningen for, at der skulle ske mange ting. Jeg har syntes som justitsminister, det var rigtigt at tage debatten også om de punkter, hvor vores værn ikke er tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt, så vi får alle aspekter med, også de retssikkerhedsmæssige.

Jeg mener, at det også er den balance, der går gennem rapporten. Jeg tror, det var fru Anne